

Jordi Solé Tura

L'ESQUERRA I L'ESTAT

(Guió de la ponència)

Col.loqui El futur de l'esquerra a Catalunya
Girona(La Fontana d'Or)
18,19 i 20 d'octubre de 1984

Però per
l'esquerra és
fàcil en ell
un text.

I. Introducció.

1. Dues propostes inicials:

1.1. No a la falsa alternativa entre l'Estat i la societat civil. Certament, el moviment obrer es va veure obligat a néixer i desenvolupar-se com una contrasocietat, especialment al nostre país, amb un Estat especialment impermeable. Però això avui no és possible. No hi ha cap possibilitat de desenvolupar un moviment alternatiu al marge de l'Estat.

2. El marc nacional català és indispensable per a l'esquerra, però no suficient. La majoria dels grans problemes de la societat catalana no es poden resoldre només des de Catalunya.

II. L'esquerra i l'Estat a Espanya.

1. La impermeabilitat de l'Estat espanyol i els signes d'identitat de l'esquerra (el republicanisme, l'anticlericalisme, l'antimilitarisme). El fet anarquista.

Persistència i superació d'aquests signes d'identitat: la transició del franquisme a la democràcia.

2. L'esquerra i l'estructura de l'Estat:

2.1. L'esquerra i el centralisme. El jacobinisme com a proposta de modernització política i civil enfront del carlisme.

2.2. Impacte i feblesa del federalisme.

2.3. La qüestió de les nacionalitats:

A. L'impacte de la revolució russa i la transposició del model leninista. El dret d'autodeterminació.

B. El redescobriments de la proposta federal.

3. L'esquerra i l'Estat a Catalunya:

3.1. Visió perifèrica de l'Estat des de l'esquerra catalana.

3.2. L'esquerra a Catalunya sota el franquisme: la qüestió nacional i la lluita per la democràcia.

3.3. Però el marc català insuficient per a superar les insuficiències generals de l'antifranquisme i les condicions de

la transició. Tampoc aquí l'antifranquisme no va ser un moviment de masses. El caràcter general de la transició a la democràcia: no hi va haver una victòria de l'antifranquisme.

3.4. L'esquerra i la transició:

A. Necessitat de consolidar la democràcia.

B. Necessitat de fer front a la crisi econòmica.

C. Manca de tradició i escas arrelament dels partits polítics.

III. Quina proposta sobre l'Estat ?

1. La crisi dels models; *2a temy marxist de l'Estat.*

1.1. El Welfare State.

1.2. El model soviètic

1.3. Els grans blocs político-econòmics i la pèrdua del concepte d'independència.

2. L'Estat i l'economia:

2.1. Quin tipus d'intervenció ? Reforgament iniciativa pública ? Monetarisme al servei de la iniciativa privada ? Nova combinació de la iniciativa pública i la privada ?

2.2. L'impacte de les noves tecnologies: necessitat d'ampliació dels aspectes assistencials. Però, alhora, no tot des de l'Estat.

2.3. L'economia social: les formes cooperatives, l'autogestió, les autonomies municipals, la descentralització i la participació.

3. El model polític:

3.1. L'Estat de les Autonomies com a marc innegociable. El dret d'autodeterminació.

3.2. Les autonomies i la participació. No a, la multiplicació de mini-Estats, amb els vicis i els esquemes de l'Estat central.

3.3. L'Estat de les autonomies com a Estat federal.

4. El model autonòmic.

4.1. Una Generalitat descentralitzada i participativa.

4.2. La qüestió nacional:

A. Necessitat d'un missatge propi. Donar resposta a l'exigència d'una societat que es transforma, que co-

neix noves línies divisòries i que entèn el sentiment nacional com un sentiment de col·lectivitat, de comunitat. El centre de gravetat d'aquest missatge ha de ser el concepte de poble.

B. No al victimisme. La solidaritat amb els altres pobles d'Espanya. La solidaritat amb tots els pobles del món que lluiten per la independència.

C. La denúncia dels blocs polític-militars, la lluita per la pau.

D. La qüestió moral. En aquest terreny, intransigència total.

E. Però, alhora, esquerra catalana que parla en nom propi, en nom de Catalunya. No a l'acceptació acrítica de les decisions del poder central. No a la confusió a l'interior de Catalunya (v.g. el Consell Assessor de Cultura). (El Decret sobre regulació dels Centres Escolars d'Interés Públic (CEDIP), de 20 de setembre (D.O.G. 3 octubre) :denúncia clara del contingut real de la política de C.i.U.

F. Per tot això, l'esquerra necessita guanyar per si sola a Catalunya. D'aquí el nou plantejament sobre la unitat. Les velles línies divisòries sobre l'Estat no serveixen.

G. El llenguatge de l'esquerra, la comunicació amb els ciutadans, la transparència, l'honestedat.

5. En general: avui l'alternativa al nostre país no és reforma o revolució, sinó reforma o adaptació. Per tant, hem de contribuir des de Catalunya a les necessàries reformes. Cal un Estat que sigui, alhora, més i menys intervencionista. Que sigui bel·ligerant en la defensa de la competitivitat de l'economia espanyola en el marc internacional; que no accepti passivament el domini total del capital bancari i de les grans elèctriques; que sigui capaç de crear un autèntic sistema assistencial més eficaç, més barat i més àgil que l'actual; un Estat que impulsi totes les noves formes d'economia social i que trenqui les tendències al corporativisme.

X. Folch : 2ª espurna porucua a Wanyer?

utet = compte directe

Lipus d'identitat d'ambuts : el problema
va ser la manera. No dir per això
és el millor.

- Noarpiu. (L'enseñament hi
hauria canviat)
- Exèrcit.

- Autonomia : manca i - espardida
(No voly per poder fictis)

(P. de Noucoba)

- Compte directiu :

21. Anet : Ref. desactiva pe L. Leput
d'annex i espurna a la
transició. Leput d'annex rep. an.
2ª espurna la Leput d'annex rep. an.
le ■ lo hi tocoen.
- Per pe i espurna la perdut i l'espurna
✓ Cst.
- P. de Noucoba : partidari
L'etn públic :

Problema :
manca centralisme
en la cooperació
recta pública.

Necessitat de centres col·lectius d'activitat
col·l.

→ Meis o menys per de l'utet
→ Ciri de l'utet del benestar : constant
Problema : de situació de crisi i de comptes per
de despesa pública, però repartida.

EL FUTUR DE
LESQUEBBA
A CATALUNYA

GIRONA 18/19/20 OCTUBRE 1984

- Auto-^o : ni l'utet correix a l'auto-^o, ni
altres auto-^o tenen sentit d'utet.
- Co-representatius? Necessitat de partits dels
partits existents.

Joaquim Badal : L'espurna : predomini del i del home.
Per què l'espurna ha perdut el canal
del i del home?

- L'auto-^o és predominantment cristià.
- El vende de la ~~...~~ espurna ex-^ogic.
- El paper de l'espurna catòlica.

J. Buix : Proposar: ni s'accepta, ni s'accepta cap
l'adaptació a l'utet, i per tant no es tenen
instrumentals.

- En d'espurna : utilitzar l'utet per tant
en altres coses necessàries. Serveix l'in-
strumental? No. La crisi de l'espurna.

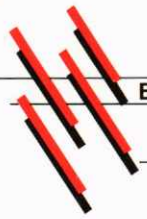
No cal problema reconstruir: la certesa
centrada sobre la mateixa cultura.

Dues conclusions: opus de direcció i institució
econòmica de l'espurna.

1) Plan de direcció i espurna creixent
sobre l'utet: la condició = s'
utet a Catalunya?

→ La necessitat de l'espurna

Innovar també necessitat de parti-
cipació.
Representar es.

EL FUTUR DE
L'ESQUERRA
A CATALUNYA

GIRONA 18/19/20 OCTUBRE 1984

M. V. No-Telles : Propositiu d'avançat.
El pr i o propo és una proposta
per a el PSE reformar la rep. política.
Cal un altre instrument, fin i
tot per la reforma? La premsa
ròcid.

2a consciència ròcid ^{no} conlleva
per viure.
2a era proposta i propositiu
i d'avançat.

3a acció era feta elent
menor ròcid.
2a perut ròcid per actuar al
canvi, en este a tenor en
relacions ab el poder?

2a piestis nacio-d. rta
de plebeja en no en podem
limitar el ens estad, per
l'utal i coerit.

Li per
menor ròcid
rta de
coerit i
poder?

Quina és
l'alternativa?
2a utopia?

No es
representa:
Blancher

2a línia de l'ututad de l'epura
de Catalunya.
El utut model d'utut no és
el utut per te perut d'epura.

La piestis
de les nacio-
utut
[ant.2]
model utut
perut utut
[et. i utut]: així s'el per utut le drets.

El per utut partit utut en
utut utut: PSE utut, PSE utut

F. de Camerac: unitat és detectat. 4 - set
coact.

Dixiúcio de
erutat.

Per què dic pe
és detectat?

Indled Cabreel: . So no le ~~la~~ donat atenció.

- Preputa veug role condidetur
unitaria.

- de exple és el programa de
qui le subrat.

Indledencia =
Exèrcit català ??

La planitud del diet

Indledencia veug és
punter a tres conflicte
munt.

I. En pened.

1. Intèrme de l'empresa: el
procediment com a propietat pública.

2. Però,

2.1. Indefinició del model:

A. Marx. Denúncia del
continuum representat de
l'estat. El model
de la Comuna de París.

B. La tensió entre "reformes
i revolució" en el si
de la II Internacional.
El problema de les "insti-
tucions superiors". La "unió"
d'Europa.

C. El model leninista.

2.2. El tot és, per tant,
de la idea pre-cada endemà
l'estat super i substituir-lo
per un altre.

2.3. 2a versió: una a
cada body de dues vies separats.

A. 2a versió: una a accepta-
ció del marc de l'inter-
burs. Culminació: el
Welfare State.

B. 2a versió: una a
destacació voluntària de l'inter-
burs i la implantació
d'un nou estat (el poder
nòrdic). Per vicinitats
de l'inter-nòrdic.
2a "versió" de l'inter-nòrdic.

3. Alina: el poder nòrdic i
co-actat amb el contrapoder, i
el cap de l'inter-nòrdic. Diferenciació
reparar la veia o la veia
percepció de l'inter-nòrdic.

4. Força interior:

4.1. Els nòrdics: acceptació
i potenciació del marc del
Welfare State.

4.2. Els co-actats nòrdics:
reducció del Welfare State

per una autoritat, sense de
libertat política.

4.3. 2ª eurocomunisme: rededicació
del Welfare State i, alhora,
intent de superar l'estatisme
seu tema de l'autogestió.

II.

[situació actual:

1. La crisi del Welfare State
(crisi fiscal, crisi de la inv-
ció pública, ~~no~~ no desenvolupament
de la transformació tecnològica
e l'estatisme industrial,
hiperinflació mundial, pressió
del EEUU, etc.).

2. Davant d'això, diverses respostes:

2.1. Intent de mantenir el
Welfare State a l'encallid
(socialisme negatiu, etc.)

2.2. Intent de deixar una
nova via (PCI).

2.3. Intent d'obrir fora a
la inversió privada, sense
un control total estat
public.

2.4. Intent de refugar protèges
rector públic, ca-viat estatut
de les llores (PCE).

3. 2ª estructura de l'Estat: centralisme
descentralització, autònoms, federació,
participació.

4. Les partits d'opinió i l'Estat:
de la contrarietat a la
condició d'opinió i la finança-
ció pública dels partits.

5. Estat nacional, independència i
lògica dels blocs.

III. 2ª opinió i l'Estat i l'afany:

1. 2ª independència de l'Estat
espanyol i els tipus d'identifi-
cat de l'opinió (el republica-
nisme, l'anticlericalisme, l'anti-
colonialisme). 2ª anells de
l'opinió.

2. 2ª opinió i l'estructura de
l'Estat:

- 2.1. 2ª repunta i el jacolisme.
- 2.2. El federalisme
- 2.3. 2ª pregunta de les nacion-
alitats:

A. 2. impacte de la revolució
russa i la transició del
model leninista. 4ª repunta
socialista i comunista a
Catalunya. El dret d'autodeterminació

B. 2ª recuperació parcial
de la tradició federal.

IV. 2ª repunta i l'últim a Catalunya.

~~1. El problema peninsular: què vol?~~
~~1.1. 2ª qüestió de Catalunya~~

1. El marc: l'expansió a
Catalunya. Le vint anys d'any
de l'últim.

No. Per tant,
A. Relació expansió amb
l'últim.
B. Co-articula, qüestió
relació: 2ª solidarietat. Espanya

14
B. Qui - model d'Estat?

a) Reforçament iniciativa pública o nova col·laboració iniciativa pública i privada?

b) Economia social, i les formes d'autoperpetuació de les autonomies municipals.

a) La descentralització i la participació.

C. El model polític: Estat de les Autonomies i participació.

D. La perspectiva de l'Estat federal.

2. Responsabilitat i la federalitat:

2.1. Abolició de la federació. La solidaritat oberta i l'afany.

2.2. Altra, no acceptació de les decisions federals.

2.3. Min. tpe propri: la
püertio nacio- l i cori, per
da-ut de tot, restant
de collectiuitat - de comunitat
e - a societate en crisi.
[redacted] ? repulsa cu a-ixia
expresi del concepte de poble.
Prin diviziune n-are

→ expreso del concept
4. Ser vells línies Linnéies sobre
la püentia de l'U. Tot a el
ri de l'expresma no tenen la
significació per Feney.

* B. Perio expunsa clare, p. 1. 1.
ent catdang
s. dar pietro und.

5. Model :

del :
3.1. fororditet asertobt
participative
deliberative

3.3. Mitclacio de rest
myo e el ci 4 T-V
a-~~to~~-es. in transport

3.2 Defining in Temperature

3.4. U intd part d newei
described as a solid.

3.5. Un estat pre repunir la
lògica dels blocs.

3.6. Un estat pre repunir ~~la~~
i interaccions en la
defensa competitivitat econòmica
especialment contra països
interiors i per, alhora,
impulsi econòmic nacional,
amb articulacions del mercat
i per temps constructives.
V.p. pre es crept. parivint
el desenvolupament total capital bancari
i espais electrics.

3.7. Un estat pre ~~la~~ impulsi uping
a l'evolució: amb l'alternativa
no es repunir o desenvolupar més
repunir o adaptació.

4. Ab a la falsa alternativa: o
estat o desenvolupament civil. Ab
en part com a estat de l'alternativa.
el març de l'estat a més pot
pensar en cap solució que es
planteja el poder del poder
amb - posició enunciat.